

lægges den Sum, der oppebæres af de i Udlandet boende Interessenter, saa at man af denne samlede Sum beregner Institutets skattepligtige Indtægt. Det er klart nok. Det kan anvendes, f. Ex. hvor der er Tale om et Kloster, et adeligt Frolensloster; thi der kjennder man alle de Personer, der ere berettigede til at oppebære Indtægterne af Klostret, man kjennder den Formue, der aarlig lægges tilside, og man kjennder dem, der maatte befinde sig i Udlandet og derfor ikke beskattes her i Landet. Den Deel af Indtægten, som Stiftelsen lader tilflyde disse Sidste, kan beregnes og lægges til det mulige Overflud; og saaledes fremkommer Skatteindtægten, det er klart og simpelt. Men gaae vi nu til Actieselskaber, som omtaltes af det ærede Medlem for Odense (W. Petersen), saa stiller Sagen sig heelt anderledes, og da fremkommer der Forhold, som det efter min Overbeviisning vil være aldeles umuligt at komme ud over. Lad os tænke os et Actieselskab, f. Ex. det sjællandske Fernbaneselskab. Dets Actier lyde samtlige paa Thendehaverne. Det kan være Besidderne tilladt at faae dem noterede i Selskabets Indskrivningsbøger, men det staaer Enhver frit for at lade det være. Forsaavidt nu altsaa nogle af disse Actier maatte eies i Udlandet, saa kan Selskabet have Underretning derom, nemlig saafremt de ere indtegnede i dets Bøger — ellers ikke. Men hvorledes ville da de her givne Bestemmelser kunne overholdes? Det ville de aabenbart aldeles ikke kunne, og dog ere vi ikke her ved Grændsen af Vanfælgighederne; thi det er jo en Fordeel ved Coupons-Obligationer, at den, der befinder sig i en øieblikkelig Pengesforlegenhed, kan faae Penge paa sine Obligationer uden at sælge dem, nemlig ved at afflippe Couponerne for eet eller flere Aar og sælge dem. Han lider da naturligviis et Tab ved Salget, fordi de ikke ere betalbare strax, men han har det, som sagt, i sin Magt at adskille Couponerne fra Obligationerne. Det kan altsaa Ingen vide, om f. Ex. for Aaret 1869 Couponerne ere afflippede fra de Obligationer, der ere noterede i Selskabets Indskrivningsprotocoller, og naar de præsenteres til Betaling, kan det slet ikke vides, om de, der eiede Actierne paa den Tid, da Skattepligten paahvilede dem,

ogsaa virkelig have taget Udbytte af dem. Man vil aabenbart her komme ind i Vanfælgigheder, som ere aldeles uøselige, og jeg er enig med det ærede Medlem fra Odense i, at en Forandring her er ønskelig; jeg tilføier kun, at den er aldeles nødvendig, thi, som Bestemmelsen staaer her, er det aldeles umuligt at udføre den. Jeg skal ikke gaae ind paa flere Enkeltheder, da saadanne naturligviis bedst egne sig til Døftelse i et Udvalg, og jeg antager, at et saadant vil blive nedsat.

David: Da Forslaget til Lov om den overordentlige Skat for Finantsaaret 1870—71 indkom i det andet Thing, antog jeg, at det Lovforslag, hvormed vi nu beskæftige os, skulde udskydes, indtil det førstnævnte Forslag var blevet vedtaget, og forsaavidt samstemmer jeg ganske med den ærede foregaaende Taler, som jeg anseer det for høist ønskeligt, at den høitærede Finantsminister vil udtale sig om sin Stilling til det omtalte Lovudkast, og om det kan ansees for tilbagetaget eller ikke. Jeg har endnu en Grund til at ønske, at dette Forslag til Lov om en overordentlig Skat for Finantsaaret 1870—71 kom frem, nemlig deels fordi det Lovforslag, som her foreligger, jo indeholder et ganske nyt Apparat og Maskineri, som det vistnok vil være vanskeligt at benytte til Udskrivning af overordentlig Skat i dette Finantsaar, og deels fordi jeg meget gjerne saae, at man endnu engang benyttede Contingentsystemet, ikke fordi jeg er nogen ubetinget Tilhænger af dette System — jeg skal ligefrem erkjende, hvad jeg troer, at jeg oftere har erkjendt, at theoretisk er Procentstatten det Fornuftigste og det Retfærdigste, naar de Betingelser ere tilstede, hvorpaa den skal bygges — men fordi jeg ikke har kunnet undlade at lægge Mærke til, hvad jeg troer vilde fremtræde endnu stærkere, naar Contingentsystemet endnu engang blev bragt i Anvendelse, at de Mangler, hvorover man har klaget, da dette System blev fulgt i Henhold til Loven af 31te Martz 1864, i betydelig Grad ere aftagne ved Anvendelsen af Loven af 25de Juli 1867; og det er det, hvorpaa jeg ønskede at henlede Thingets Opmærksomhed. Der er allerede blevet antydet Afskilligt i saa Henseende